KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/514

af 18. december 2014

om de oplysninger, der af de kompetente myndigheder skal fremlægges for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i henhold til artikel 67, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 ([1]), særlig artikel 67, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at fastlægge indholdet af de oplysninger, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kvartalsvis skal fremlægge for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), jf. artikel 67, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU, så ESMA kan vurdere, hvordan markedsføringspasset for EU's forvaltere af alternative investeringsfonde (EU-FAIF, der forvalter eller markedsfører EU-baserede alternative investeringsfonde (EU-AIF'er) i Unionen) fungerer, såvel som de vilkår, der gælder for AIF'er og deres forvaltere, når de udøver deres aktivitet, samt den mulige virkning af en udvidelse af markedsføringspasset.

(2) Det er vigtigt at sikre, at oplysningerne fra de kompetente myndigheder er relevante og kan bruges som grundlag for en informeret vurdering. Alle kompetente myndigheder bør derfor give oplysninger, der gør det muligt at sikre en ensartet vurdering i hele Unionen, samtidig med at de bevarer muligheden for også at give eventuelle yderligere oplysninger, som de måtte anse for nyttige for en generel vurdering af, hvordan EU-markedsføringspasset og de nationale regler for private placements fungerer, såvel som en vurdering af enhver potentiel virkning af en udvidelse af passet til også at omfatte fonde og forvaltere fra tredjelande. For at sikre, at der gælder ét ensartet sæt rapporteringskrav direkte for alle kompetente myndigheder, er det nødvendigt i form af en forordning at fastsætte bestemmelser om de oplysninger, som ESMA skal forsynes med.

(3) Med henblik på at vurdere brugen af EU-markedsføringspasset er det vigtigt at indsamle kvantitative oplysninger om FAIF'er og AIF'er, der anvender markedsføringspassene, jf. artikel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU, og oplysninger om de jurisdiktioner, hvor der finder grænseoverskridende aktiviteter sted, samt om typerne af disse grænseoverskridende aktiviteter.

(4) Et effektivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder er centralt for, om EU-markedsføringspasset fungerer overordnet set. For at vurdere effektiviteten er det vigtigt at indsamle oplysninger om samarbejdet mellem de kompetente myndigheder, når de udfører deres opgaver i henhold til artikel 45 og 50 i direktiv 2011/61/EU. Det indebærer en bedømmelse af de situationer, hvor forskellige kompetencer har gjort sig gældende, af de foranstaltninger, der er blevet truffet, og af effektiviteten af samarbejdet med hensyn til timing, relevans og detaljeringsgrad.

(5) EU-markedsføringspasset er baseret på anmeldelsesordningen i artikel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU. De kompetente myndigheder bør derfor give oplysninger om, hvordan en sådan ordning fungerer, navnlig med hensyn til dens timing og smidighed, de rapporterede oplysningers kvalitet og eventuelle uoverensstemmelser i relation til ordningens anvendelse.

(6) For at give mulighed for en objektiv vurdering bør de kompetente myndigheder være forpligtede til at give oplysninger om, hvordan markedsføringspasset fungerer også ud fra en investorsynsvinkel, navnlig med hensyn til virkningerne for investorbeskyttelse. De kompetente myndigheder bør også give oplysninger om klager fra investorer over FAIF'er eller AIF'er, som er etableret i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor investor er hjemmehørende, om henvendelser fra investorer vedrørende kompetencefordelingen mellem de kompetente myndigheder fra forskellige medlemsstater og om eventuelle markedsføringsrelaterede spørgsmål.

([1]) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

(7) Vurderingen af, hvordan markedsføringspasset fungerer, skal tage behørigt hensyn til ESMA's rolle i forbindelse med bilæggelsen af uoverensstemmelser mellem de kompetente myndigheder, hvad angår grænseoverskridende forvaltning eller markedsføring. De kompetente myndigheder bør derfor kommunikere deres synspunkter om nytteværdi, timing, kvalitet eller andre spørgsmål i forbindelse med ESMA's deltagelse.

(8) For at vurdere, hvordan de nuværende nationale ordninger fungerer, i henhold til hvilke ikke-EU-FAIF'er og ikke-EU-AIF'er opererer i de enkelte medlemsstater, er det nødvendigt at have fuldt kendskab til de nærmere detaljer i de juridiske rammer, som de enkelte medlemsstater har vedtaget, deres særlige kendetegn og forskelle i forhold til de bestemmelser, der gælder for EU-FAIF'er og EU-AIF'er. Det er også vigtigt at indsamle kvantitative oplysninger om antallet af ikke-EU-AIF'er, der markedsføres i medlemsstaterne, og ikke-EU-FAIF'er, der forvalter eller markedsfører AIF'er i medlemsstaterne. Sådanne oplysninger bør også indeholde oplysninger om håndhævelse og tilsyn samt yderligere oplysninger, der efter anmodning er modtaget fra tilsynsmyndigheder uden for Unionen.

(9) De kompetente myndigheder bør give oplysninger om eventuelle samarbejdsaftaler med tredjelandes tilsynsmyndigheder, som ikke allerede er kendt af ESMA efter myndighedens deltagelse i forhandlingerne om multilaterale aftalememoranda. For at kunne vurdere, hvordan samarbejdsaftalerne virker, er det vigtigt at indsamle oplysninger om effektiviteten af sådanne samarbejdsaftaler, som f.eks. kvantitative og kvalitative oplysninger om anvendelsen af de forskellige beføjelser, der er fastsat i disse aftaler. Dette omfatter anmodninger om oplysninger, besøg på stedet og informationsudveksling. Effektiviteten af samarbejdet bør vurderes med hensyn til relevans, detaljeringsgrad, timing og fuldstændighed i relation til den modtagne støtte.

(10) De kompetente myndigheder bør give oplysninger om eventuelle forhold vedrørende tredjelandsordningen, som retligt eller faktisk skaber hindringer eller vanskeligheder for, at den kompetente myndighed i en medlemsstat kan udøve sin tilsynsfunktion, eller for den direkte modtagelse af oplysninger fra enheder uden for EU. Desuden bør der indsamles oplysninger om klager fra investorer samt foranstaltninger, der er truffet af de kompetente myndigheder som svar på sådanne klager.

(11) Vurderingen af samspillet mellem de to ordninger, der er etableret til forvaltning eller markedsføring af AIF'er, bør baseres på dokumentation, der afspejler den generelle situation på det indre marked, samt på kortsigtede og langsigtede vurderinger af markedsudviklingen, herunder eventuelle markedsforstyrrelser eller konkurrencefordrejninger. Vurderingerne bør foretages på grundlag af beviser for, om der er lige vilkår mellem medlemsstaterne og de enkelte tredjelande, f.eks. med hensyn til reguleringsmæssige byrder, konkurrencevilkår eller tilsyn. De kompetente myndigheder bør tilvejebringe konkrete oplysninger om generelle eller specifikke spørgsmål vedrørende de enkelte tredjelande og angive kilden til sådanne spørgsmål.

(12) Ved indberetning af oplysninger om eventuelle markedsforstyrrelser og konkurrencefordrejninger bør de kompetente myndigheder medregne alle institutter for kollektiv investering (CIU'er) og deres forvaltere. Det er vigtigt at afgøre, om og i hvilket omfang både EU-AIF'er og institutter for kollektiv investering i værdipapirer, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ([1]), samt deres forvaltere eventuelt berøres af indførelsen af tredjelandsmarkedsføringspasset. Dette er navnlig vigtigt i lyset af, at definitionen på ikke-EU-FAIF'er i direktiv 2011/61/EU omfatter alle CIU'er, der er etableret i tredjelande, herunder dem, der ville have været omfattet af direktiv 2009/65/EF, hvis de havde været etableret i en medlemsstat. For at kunne vurdere den samlede virkning på markedet er det endvidere nødvendigt at identificere den potentielle indvirkning på andre formidlere, der opererer i sektoren for kapitalforvaltning, som f.eks. depositarer eller tjenesteudbydere —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De kompetente myndigheder forsyner i henhold til artikel 67, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) med følgende oplysninger:

a) oplysninger om, hvordan EU-markedsføringspasset for EU-forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), der forvalter og/eller markedsfører EU-baserede alternative investeringsfonde (AIF'er), fungerer, jf. artikel 2-7

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

b) oplysninger om, hvordan EU-FAIF'ers markedsføring af ikke-EU-AIF'er i medlemsstaterne og ikke-EU-FAIF'ers forvaltning og/eller markedsføring af AIF'er i medlemsstaterne i henhold til de gældende nationale ordninger, fungerer, jf. artikel 8-13

c) oplysninger om, hvilken indvirkning de i litra a) og b) i nærværende stykke omhandlede ordninger har, jf. artikel 14.

Artikel 2

Med hensyn til anvendelsen af markedsføringspasset giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) antallet af EU-FAIF'er, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 7 i direktiv 2011/61/EU

b) antallet af EU-FAIF'er, der markedsfører andele eller kapitalandele i EU-AIF'er i henhold til artikel 32 i direktiv 2011/61/EU, antallet af EU-AIF'er og afdelinger af AIF'er, der markedsføres i henhold til artikel 32 i direktiv 2011/61/EU, og fordelingen mellem hjem- og værtsland

c) antallet af EU-FAIF'er, der forvalter EU-AIF'er i henhold til artikel 33 i direktiv 2011/61/EU, antallet af EU-AIF'er, der forvaltes i henhold til artikel 33 i direktiv 2011/61/EU, og fordelingen mellem hjem- og værtsland

d) antallet af EU-FAIF'er, der forvalter EU-AIF'er, der er etableret i andre medlemsstater gennem oprettelsen af en filial, og, jf. artikel 33 i direktiv 2011/61/EU, antallet af EU-FAIF'er, som direkte forvalter EU-AIF'er, der er etableret i andre medlemsstater, jf. artikel 33 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 3

Med hensyn til problemer, der er opstået i forbindelse med det effektive samarbejde mellem kompetente myndigheder, meddeler de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) antallet af tilfælde, hvor en kompetent myndighed har underrettet den kompetente myndighed i en FAIF's hjemland om en situation som beskrevet i artikel 45, stk. 5, i direktiv 2011/61/EU, med angivelse af situationens art

b) antallet af tilfælde, hvor en kompetent myndighed efter at være blevet underrettet af den kompetente myndighed i værtslandet, jf. artikel 45, stk. 5, i direktiv 2011/61/EU, har truffet de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 45, stk. 5, i nævnte direktiv, med angivelse af, hvilken type foranstaltninger der er truffet

c) antallet af tilfælde, hvor en kompetent myndighed efter at have underrettet den kompetente myndighed i en FAIF's hjemland om en situation som beskrevet i artikel 45, stk. 5, i direktiv 2011/61/EU har truffet de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 45, stk. 6, i nævnte direktiv, med angivelse af, hvilken type foranstaltninger der er truffet

d) antallet af tilfælde, hvor en kompetent myndighed har underrettet den kompetente myndighed i en FAIF's hjemland om en situation som beskrevet i artikel 45, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU, med angivelse af situationens art

e) antallet af tilfælde, hvor en kompetent myndighed efter at være blevet underrettet, jf. artikel 45, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU, af den kompetente myndighed i værtslandet har truffet de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 45, stk. 7, i nævnte direktiv, med angivelse af, hvilken type foranstaltninger der er truffet

f) antallet af tilfælde, hvor en kompetent myndighed efter at have underrettet den kompetente myndighed i en FAIF's hjemland om en situation som beskrevet i artikel 45, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU, har truffet de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 45, stk. 8, i nævnte direktiv, med angivelse af, hvilken type foranstaltninger der er truffet

g) antal meddelelser, der er sendt og modtaget i henhold til artikel 50, stk. 5, i direktiv 2011/61/EU, med angivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet som følge af meddelelsen

h) for så vidt angår anmodningerne om bistand fra den kompetente myndighed:

— antallet og arten af anmodninger

— antallet af afslåede anmodninger samt årsagerne til afslaget

— graden af tilfredshed med den modtagne bistand og de vanskeligheder, der er opstået

— den gennemsnitlige svartid

i) for så vidt angår anmodninger om bistand, som den kompetente myndighed har modtaget fra kompetente myndigheder i andre medlemsstater:

— antallet og arten af anmodninger

— antallet af afslåede anmodninger samt årsagerne til afslaget

— den gennemsnitlige svartid

j) antallet af kontroller på stedet eller undersøgelser, som den kompetente myndighed har foretaget i en anden medlemsstat i henhold til artikel 54, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU, og antallet af anmodninger om kontrol på stedet eller undersøgelser i en anden medlemsstat, som er blevet afvist.

Artikel 4

Med hensyn til problemer, der er opstået i forbindelse med den effektive drift af anmeldelsesordningen i artikel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU, meddeler de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) den gennemsnitlige tid mellem modtagelsen af det fuldstændige anmeldelsesdokument fra en FAIF og det tidspunkt, hvor den modtagende kompetente myndighed underretter den kompetente myndighed i værtslandet

b) den gennemsnitlige tid for meddelelsen fra den kompetente myndighed i hjemlandet til FAIF'en om, at denne kan påtage sig grænseoverskridende aktiviteter, beregnet fra datoen for fremsendelsen af anmeldelsesdokumentet til den kompetente myndighed i værtslandet

c) antallet af anmodninger om præciseringer fra den kompetente myndighed i værtslandet i forbindelse med meddelelsen

d) antallet af tvister, der involverer de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet i forbindelse med anmeldelsesprocessen.

Artikel 5

Med hensyn til spørgsmål om investorbeskyttelse i forbindelse med AIF'er, der markedsføres eller forvaltes fra en anden medlemsstat, samt AIF'er, der markedsføres i henhold til artikel 43 i direktiv 2011/61/EU, meddeler de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) antallet og typen af klager fra investorer til den kompetente myndighed i forbindelse med AIF'er, der markedsføres eller forvaltes af en FAIF, der er etableret i en anden medlemsstat, de begrundelser, der er gjort gældende, og hvordan sådanne klager er blevet behandlet

b) oplysninger om, hvorvidt der blandt investorerne hersker klarhed om fordelingen af tilsynsopgaver mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet

c) eventuelle spørgsmål om, hvordan ordninger der er indført af FAIF'en for markedsføring af AIF'er fungerer, og de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at andele eller kapitalandele i AIF'en markedsføres til detailinvestorer, jf. litra h) i bilag IV til direktiv 2011/61/EU.

Artikel 6

Med hensyn til mægling foretaget af ESMA giver de kompetente myndigheder oplysninger om graden af tilfredshed med ESMA's mægling i spørgsmål om, hvordan markedsføringspasset for EU-FAIF'er, der forvalter og/eller markedsfører EU-AIF'er, fungerer.

Artikel 7

Med hensyn til effektiviteten af indsamlingen og udvekslingen af oplysninger vedrørende overvågning af systemiske risici giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) antallet af tilfælde, hvor den kompetente myndighed har modtaget oplysninger fra en anden kompetent myndighed vedrørende overvågning af systemiske risici, idet der skelnes mellem:

   — tilbagevendende oplysninger, der stilles til rådighed i henhold til artikel 25, stk. 2, første punktum, i direktiv 2011/61/EU

   — bilaterale oplysninger om vigtige kilder til modpartsrisiko, der stilles til rådighed i henhold til artikel 25, stk. 2, andet punktum, i direktiv 2011/61/EU

   — ad hoc-oplysninger, der deles på bilateral basis i henhold til artikel 53 i direktiv 2011/61/EF

b) antallet af tilfælde, hvor den kompetente myndighed har delt oplysninger med en anden kompetent myndighed vedrørende overvågning af systemiske risici, idet der skelnes mellem:

   — oplysninger, der rapporteres i henhold til artikel 25 i direktiv 2011/61/EF

   — ad hoc-oplysninger, der deles på bilateral basis i henhold til artikel 53 i direktiv 2011/61/EF.

Artikel 8

Med hensyn til EU-FAIF'ers markedsføring af ikke-EU-AIF'er, jf. artikel 36, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) de retlige bestemmelser, i henhold til hvilke en sådan markedsføring er tilladt, herunder en beskrivelse af de specifikke gældende betingelser

b) antallet af EU-FAIF'er med tilladelse fra den kompetente myndighed til at markedsføre ikke-EU-AIF'er i deres jurisdiktion, jf. artikel 36 i direktiv 2011/61/EU, og antallet af markedsførte ikke-EU-AIF'er

c) antallet af anmodninger om oplysninger fra den kompetente myndighed til EU-FAIF'er i relation til markedsføring af ikke-EU-AIF'er

d) håndhævelses- eller tilsynsforanstaltninger eller sanktioner, der er pålagt EU-FAIF'er i relation til markedsføring af ikke-EU-AIF'er.

Artikel 9

Med hensyn til ikke-EU-FAIF'ers markedsføring af AIF'er i henhold til artikel 42, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) de retlige bestemmelser, i henhold til hvilke en sådan markedsføring er tilladt, herunder en beskrivelse af de specifikke gældende betingelser

b) antallet af ikke-EU-FAIF'er, som markedsfører AIF'er i den kompetente myndigheds jurisdiktion i henhold til artikel 42, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU, og antallet af markedsførte AIF'er

c) antallet af anmodninger om oplysninger, som den kompetente myndighed har rettet til ikke-EU-FAIF'er i forbindelse med markedsføring af AIF'er i henhold til artikel 42, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU

d) håndhævelses- eller tilsynsforanstaltninger eller sanktioner, der er pålagt af den kompetente myndighed over for ikke-EU-FAIF'er i relation til forpligtelserne i artikel 22, 23, 24 og 26-30 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 10

Med hensyn til ikke-EU-FAIF'ers forvaltning af EU-AIF'er i overensstemmelse med gældende nationale ordninger giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) de retlige bestemmelser, i henhold til hvilke en sådan markedsføring er tilladt, herunder en beskrivelse af de specifikke gældende betingelser

b) antallet af ikke-EU-FAIF'er, der forvalter EU-AIF'er i den kompetente myndigheds jurisdiktion, og antallet af forvaltede EU-AIF'er

c) antallet af anmodninger om oplysninger, som den kompetente myndighed har rettet til EU-FAIF'er i relation til forvaltningen af EU-AIF'er.

Artikel 11

Med hensyn til eksistensen og effektiviteten af samarbejdsaftaler med henblik på overvågning af systemiske risici mellem en medlemsstats kompetente myndighed og tilsynsmyndigheden i tredjelandet giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) eksistensen af bilaterale samarbejdsaftaler mellem den kompetente myndighed og tilsynsmyndighederne i andre tredjelande end dem, der er forhandlet og truffet aftale om inden for rammerne af ESMA og de berørte tredjelande

b) vedrørende anmodninger om oplysninger eller bistand, som den kompetente myndighed har rettet til myndighederne i et tredjeland i overensstemmelse med samarbejdsaftaler:

   — antallet og arten af anmodninger

   — antallet af afslåede anmodninger samt årsagerne til afslaget

   — graden af tilfredshed med den modtagne bistand og de vanskeligheder, der er opstået

   — den gennemsnitlige svartid

c) antallet af besøg på stedet, som den kompetente myndighed har anmodet tilsynsmyndigheden i et tredjeland om på sine vegne at foretage i overensstemmelse med samarbejdsaftaler, samt antallet af anmodninger om besøg på stedet, som blev afslået

d) antallet af tilfælde, hvor der i overensstemmelse med samarbejdsaftaler uopfordret blev modtaget oplysninger fra tilsynsmyndigheden i et tredjeland om:

   — en kendt væsentlig begivenhed, som kunne få en negativ indvirkning på en tilsynsbelagt enhed

   — håndhævelse eller reguleringsforanstaltninger eller sanktioner, herunder tilbagekaldelse, suspension eller ændring af de relevante tilladelser eller registreringer, der vedrører eller har tilknytning til ikke-EU-FAIF'er, som markedsfører eller forvalter AIF'er i den kompetente myndigheds jurisdiktion

e) antallet af tilfælde, hvor den kompetente myndighed har delt oplysninger med andre kompetente myndigheder, som er modtaget fra tredjelandes tilsynsmyndigheder med henblik på overvågning af systemiske risici i overensstemmelse med samarbejdsaftaler.

Artikel 12

Med hensyn til spørgsmål vedrørende investorbeskyttelse i forbindelse med markedsføring og forvaltning i henhold til de gældende nationale ordninger giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) antallet og typen af klager stilet til den kompetente myndighed fra investorer i forbindelse med AIF'er, som markedsføres i den pågældende jurisdiktion i henhold til den gældende nationale ordning

b) håndhævelses- eller reguleringsforanstaltninger eller sanktioner, der er pålagt af den kompetente myndighed, herunder tilbagekaldelse, suspension eller ændring af de relevante tilladelser eller registreringer, der vedrører eller har tilknytning til ikke-EU-FAIF'er, som markedsfører eller forvalter AIF'er i den pågældende jurisdiktion, eller ikke-EU-AIF'er, der markedsføres af EU-FAIF'er i den pågældende jurisdiktion.

Artikel 13

Med hensyn til de elementer i tredjelandes rammer for regulering og tilsyn, som kunne forhindre den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) problemer eller forhindringer i relation til anvendelsen af rammen for regulering og tilsyn, som den kompetente myndighed har oplevet ved udøvelsen af sine tilsynsopgaver på ikke-EU-FAIF'er eller ikke-EU-AIF'er

b) problemer med at indhente oplysninger direkte fra ikke-EU-FAIF'er.

Artikel 14

Med hensyn til, hvordan de ordninger, der er omhandlet i artikel 1, litra a) og b), fungerer, giver de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

a) dokumentation for, at FAIF'er, der var etableret inden for deres jurisdiktion, er flyttet til tredjelande, med angivelse af de samlede tal for antallet af AIF'er og de forvaltede aktiver pr. tredjeland og årsagerne til en sådan flytning

b) detaljerede oplysninger om eventuelle identificerede eller forventede markedsforstyrrelser eller konkurrenceforvridninger mellem (CIU'er) fra EU og tredjelande samt mellem forvaltere af kollektive investeringsvirksomheder fra EU og tredjelande

c) dokumentation for, at EU-forvaltere af kollektive investeringsvirksomheder, der er godkendt i deres jurisdiktion, er stødt på problemer eller begrænsninger i forbindelse med deres etablering eller markedsføring af kollektive investeringsvirksomheder, som de forvalter i tredjelande, med angivelse af tredjelandet

d) dokumentation for eksisterende vanskeligheder eller begrænsninger i tredjelande, der har en afskrækkende virkning på EU-forvalterne af kollektive investeringsvirksomheder, der er meddelt tilladelse i deres jurisdiktion, for så vidt angår beslutningen om at etablere sig eller markedsføre kollektive investeringsvirksomheder, som de forvalter i tredjelande, med angivelse af tredjelandet

e) oplysninger om andre generelle eller specifikke vanskeligheder, som EU-forvaltere af kollektive investeringsvirksomheder måtte støde på i forbindelse med deres etablering eller markedsføring af kollektive investeringsvirksomheder, som de forvalter i tredjelande, med angivelse af tredjelandet.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand